

பாண்டியவள நாட்டுச் சரித்திரக் குறிப்பு

(Historical sketch of the Pandian kingdom)

(Continued from page 201)

திருமலைநாயகன் அவர்களுடைய மனுவுக்கு ஒரு பிரகாரமாய் இசைந்தான் ஆனால் கிழக்கத்திய ராசாங்கங்களிலேயும், பின்னும் நாகரீகமுள்ள தேசத்து ராசாங்கங்களிலேயும் எப்போதும் வழங்கிக்கொண்டு வருகின்ற ராச நந்திரப்படிக்கு ஆதி நாராயணனுக்கு அவனுடைய காணியாட்சியில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மாத்திரமே கொடுத்து, அவனுடைய விடுதலைபண்ணினான். பின்னையொரு பங்கைத் தம்பியென்றவன கையில் விட்டுவிட்டான் இன்னம் ஒரு பங்கை ஆதிநாராயணனுடைய மருமகனாகிய தனுக்கார்தன் என்கிறவனுக்குக் கொடுத்து விட்டான். இரதப்பிரகாரம் மற்றவர்களுக்குள்ளே பகிர்த்து கொடுக்கப்பட்ட பாகமானது இன்னம் பின்னாலே பாகப்படுத்துமெதற்கு இதுதான் மூலமாயிருந்தபோதென அந்தக்காலத்திலே அவர்கள் வசத்திலே நிகழ்த்திருக்கவில்லை. தம்பியென்றவன தன் சகோதரன் சாக வகைதேடினான் அவனும பின்னாலே சீக்கிரத்தில் இறந்துபோனபடியினாலே, அவனுடைய பாகத்தை ஆதிநாராயணனுக்குச் சலிகாரபுத்திரனாகிய வசியரகுநாதன் என்றவன் கைப்பற்றிக்கொண்டான் இந்நவியரகுநாதன் தனுக்கார்தன் என்னிறவனுடைய சமஸ்தானத்தையும், அவன் இறந்துபோனபிறகு வைசவமபண்ணிக்கொண்டான் இரதப்பிரகாரம் அந்த மூன்று துரைத்தனங்களும, ஒரு தலைவன் கீழே மறுபடியும் ஒன்றுயிரறம். அடுத்திருக்கிற தேசங்களிலேயும் இரதச்சேதுபுதி தன் அதிகாரத்தைப் பரவச்செலுத்தி யிருந்தபோதெனக்கும், திருமலைநாயகனுடைய அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்தே யிருந்தான், இதுவுமல்லாமல், ஒருபாங்கமான பானம் (My-sore) மெருகிலே இருந்துவந்து மதுரையிலே கலக்கம் பண்ணின போது, நூத விசயரகுநாதன், ஒரு தண்டைக்கூட அழைத்துக் கொண்டு வந்து அந்த நாட்களை தன்னை மெய்ச்சும்படியான சுறவை யொட்டகூடத் தவக்குமெலாள் எம்மானாகிய அந்த நாயகனுக்குச் சாகையமபண்ணி அந்தகலக்காரர்களை யெல்லாமழியடித்து ததுரத்தமபடியாக யிருந்த தயிரியங்கொடுத்து, அவர்களை தோற்க அடித்ததிலே இவன் முகடிய கருவியாயிருந்தான்

மதுரையைச் சேர்ந்த ராச்சியத்திலே திரிசிராப்பள்ளிக் கோட்டையானது பிரதானத்துருக்கியம் இரத்தப்போதைக்குமதுரைப்பட்டினமானது திருமலைநாயகன் வரசமபண்ணுவதற்கு அபிமானஸ்தானமாக யிருந்தாற்போலக்காண்கிறதது அந்தக்கோட்டைகொல்ல, அரணடனை, நுவைகளுடைய பூவ கட்டிடமானது, யிகவும் பூவராசாவாகிய ஒருவனுலே கட்டப்பட்டதெனதும், அவைகளினே கோத்தியான கிளங்களுெல்லாம் இன்னம் இறக்குதெனதும் முன்னமே செ லலியிருக்கின்ற ஆகிலும் அவைகளுடைய தற்காலககுறிகளாலே திருமலைநாயகனுடைய மாதிரிப்பிரகாரம் கட்டப்பட்டவைகையப் யிருக்கின்றது என்பதற்குச்சந்தேகம் இல்லை மேலும் மதுரையினுடைய அரணமையானது முக்கியமாக நவீனதால் துச்சு சுறபாஸிதிரக குறிகளாயிருக்கின்றது பின்னும் யிகவுக்கு சிறப்புள்ள கட்டிடமாயும் நானதுவரையிலும் செவ்வையாயிருக்கிறதும் எதுவென்றால், திருமலைநாயகன் கட்டினதாக வழக்கிவருமெவொரு சந்திரம், அதுசுத்த மூன்றுக்கட்டிடமாயிருக்கின்றதும் லலாமல், அந்தச் சந்திரத்தினுடைய சதுரமும், கனத்தும், அதற்குள்ளே அநேக அங்கங்களும் வெகு ஆசசரியமான கிங்கரங்களுடனே கட்டியிருக்கின்றன. மேலும் அந்தச் சந்திரமானது வாலவீசுக்கச்சுக்கருமாயிருக்கிற ஒரு ஆஸ்தானமண்டபம் நீண்ட கற்களையுடைய அத்தனுடைய கொடுங்கையானது திருப்பதியையரமுள்ள நாலு வரிசையாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிற (ரூபச) கற்களான களிலே சாரத்தப்பட்டிருக்கின்றது அந்த லைதமபங்களினால் இத்தும்பத்தை சாராத கலைகளையும், முக்கியமாய் மதுரைபுராணக் கதைகளைக்காட்டுகிற பல நீர்பங்களையும் அவைகளைக்கட்டினவனுடைய விசுவகத்தையும் அவன் முன்னோர்களுடைய விசுவகங்களையும் விசுவாதமாய்ச்சித்திரித்திருக்கின்றன. ஒரு விதமபத்திலே

திருமலைநாயகனை அவனுடைய பெண்சாதிரிமர்களிலே அறுபேர்களுடேயும் அநேக வைப்பாட்டிகளோடேயுட்கூடச்சித்திரித்திருக்கின்றது அந்த ஆஸ்தானமண்டபம் இது கட்டினவனுக்குப்பட்டம் வந்த இரண்டாம் வருஷமாயி யுசூராகம யிருஷத்திலே ஆரம்பித்து, இருபத்திரண்டு வருஷத்திலே முடிந்ததாம் பத்திலட்சமபவனுக்குமேலே யிருத்ததாம் வருஷத்திலே பத்திரண்டாண்டு வரத்ப்டெரிய கோவிலிலே இருக்கிற விவகத்தை வெளியேகொண்டுவரவேண்டுமாவோ, அதற்குத்தகுந்த வாசையாக்கியமானஸ்தானம் திருமலைநாயகன் கட்டிவைத்தால்தான் தங்கள் தெய்வத்தை வெளியேகொண்டு வருவோமென்று பிராமணர் சொன்னாகளாம் அதறிமித்தந்தான் இது கட்டினுனென உத்தியாயச் சொல்லப்படுகின்றது. இரதச்சந்திரமுந்தவியர், வேறே மூன்று பெரிய பணிலிடைகள் இந்த நாயகனே முடித்திருக்கிறார். அவைகளுள்ளவென்றால், ஒருகோவிலும் முககாலநாழி வழிச்சுவக்கமும் இருபத்தி ஆழிமும் கன்முகப்பமுள்ள ஒரு குளமும், கருகலத்துண்டு லைதமபங்களிலே சில முழுக்கலிலே வேட்டினவவகள், ஒவ்வொன்றிருபத்தி உயரமுள்ளவைகள்

இன்னும் வரும்.

LIFE OF MOHAMMED —மகமதுவின் சரித்திரம்.

யுக. அதிகாரம்.

The religion of the Prophet firmly established—The principal countries subjected by him—The effects of the poison make alar ing inroads upon his constitution—Perceives his end approaching—Preaches for the last time in public—His last illness and death—The Moslems scarcely persuaded that their Prophet was dead—Tumult appeared by Abubeken—The Prophet buried at Medina—The story of the hanging coffin false

மகமதுவின் மக்கத்தையும் கோரிவருணத் தனுசாரிகளையுந் தனாணைக்குடபடுத்தினதே அவர் அரசியின் மறுதல திசைகையுந் தன் வசப்படுத்திக் கொள்வாரென்பதற்கு ஒரு முன்னையான மாயிருந்தது சில அறபன் சமவகள் நயியுடன் கொஞ்சக்கால பட்டுக் கெதிரித்தனயபண்ணியிருந்தாலும் பிறகு அவர்களுக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டார்கள். மகமதுமக்கத்தை வெற்றிக்கொண்டதற்கும் அவர் சாகிதநற்கு யிடெல்லே (உ) வருடநூ சென்றுபோயிற்று இத்தகையவிலே அவர் அரசியில் வைத்திருந்த விசுவகங்களே நிருமூலமாகிக் கிறெக்க பாரிஸ் ராச்சியங்களையும் வெற்றி கொண்டு தமதுகிளகாசனத்தை அதிகம் லதிரப்படுத்தி இந்தியா, பாரிஸ், கிறெக்கதேசம்களைய ஆசியா, எகிப்து, வாலெரி (Barbary) லபென் (Spain) முதலிய போடோந்த தேயங்கலையும் பிடித்துக்கொண்டு அரசியாமுமுவிதும், ஆசியாவிற சில தேயங்களி லுந்நாண்டுதத்த தொழித்த நமதத்தைத் தான் சாகமுன் எங்கும் பிரபலியப்படுத்தினார்.

நியக்கு (சூக) வயதுசென்றபொழுது முன்னொருமுறையிற் கனியொருத்த இவருக்குச் சேபாவிலே போட்ட நகுசின்செய்யம் இப்போதானே இவருடைய உடலிலே அதிகம் புயங்கப்பட்டத்த கவலையாய்தோற்றக்கொண்டு நாளுகளுநர் வர்வர அவருடைய தேக்குர தளாந்து சாகிதநற்குக் கிடிவிட்டொருவற்றியும் வர தது அவரிடக்கக் கொஞ்சநாளைக்குமுன்னே தான் சாகக் கிடையிருக்கின்றதை இவற்றிந்து சாக உறையுநாண்குமுன்னே தான் போயக் கடைசியாகத் தமது சீஷப்பின்னர்களைக் கண்டு அவர்களு க்கு ஆசீர்வாதரு சொல்லுமபடி தன்னைப் புள்ளிவாசலுக்குக் காவிகொண்டுபோகுமபடி சிலரிடத்திற்கேட்டபொழுது அவர்க ளும் அப்படியே காலிக்கொண்டு போயப் பிரசவகக் கூட்டினும் ஏறும்படிக்கொந்தர்வைசெய்தபொழுது அவர் பண்ணின பிரச வகமாவது “நான் அநந்தமாய யானொருவனை அடித்தால் அவ னுடனே என்னையடிக்குமபடி எனது முதுகைச் சாயத்துக்கொ டிக்கிறேன் யானதொரு முல்லீமாகளுடைய கோத்தியைக் கெடுத்து

வடுப்பெசினேனூ அப்படிப்பட்டவர்களுண்டானால் சபைக்கு முன்னேதானே நான்செய்த தப்பித்ததைக் கூறி அறிவிக்கட்டும். நான் ஆருடையவாகுதல ஆஸ்திரேலியையைக் கெடுத்தழித்தீடுனீ? அப்படியாராகுதலுண்டானால் அவர்களுக்கு என்னிடத்திலிருக்கிற ஆஸ்திரேலியர்களுக்கு நான் ஆஸ்திரேலியை வட்டியையுமுதலையு கொடுத்திச் சரிக்கீட்டிக்கொள்ளும்” இப்படியெல்லாம் அவர் சொல்லிப் பிரசங்கம்பண்ணினபொழுது, “நீ என்னிடத்தில் ஒருமுறை மூன்றுவெள்ளிக்காசு கடன் வாங்கியிருக்கிறீர்” என்றொரு சத்திற் சனக்கூட்டத்தின் நடுவிலிருந்தொருமயிற்று, அப்பொழுது மகமதுநபி தான் பட்ட வெள்ளிக் காசையுமிதந்து அவனுக்கு முகமன் வார்த்தைகளை யுஞ் சொல்லிப் பிறகு தான் ஆண்டடிமைப்படுத்தி வந்த சிறைகள் (யச) ஆடவர்களையும் (யச) இலத்தீசர்களையும் இட்டம்மப்போகப்பண்ணித் தான் செத்ததின் பிறகு தனக்குச் செய்துநிதியாங்கக் கணியும் இன்னினன் மாதிரியென்றறிவித்துத் தமது கிரேக்கிதர்கள் தமக்காகப் புலம்பி அழுவதைவிட்டோ யுமபடிப்பண்ணித் தாம் மரணமடையும் வேளையைக் காத்துக்கொண்டிருந்தார் தான் செத்த பிறகு தன்னிடத்துக்கு ஆர பிரதியாய வரவேண்டுமென்று சொல்லிவிடப்போகவில்லை அப்படியிருந்தும் கோவில்களினிடையே நுதலான ஆராதனைகளைச் செய்யுமாடிக்கு ஆபுவீக்கரை நியமித்து அவருஞ்சாரேசினை (Saracens) ன்ளும் அரபியருக்கு முதற்காலிப (Caliph) என னும் ஆசாரியனாகப் பணிவிடைகளை நடப்பித்துப் பிறகு இரண்டு வருடத்துக்குள்ளே காலஞ்சென்றுபோய்விட்டார்

மகமதுவுக்குச் சூம்மிகப்படுத்தினால் அறிவு மயங்கிப்போனார் அப்படி அறிவு மயங்கியிருக்குஞ்சமயத்தில் தெய்வீக வெளிப்படுத்தலை அடக்கிய ஒரு புத்தகத்தை எழுதும்படி தனக்கொரு தூவலுங் கடதாசியுந் தாருக்கொவனது கேட்டார். அப்போதவருக்குகிடர் அவரைப் பராபரித்துக்கொண்டிருந்த ஒமர் என்பவர் (Omar) மகமதுநபி கேட்டபடி தூவலுங் கடதாசியுங் கொடுத்த துண்டானால் அவர் கோருகின்றபடி சொல்லிப் பாரியத்தை விலக்க வேறென்னத்தையாகுதலெழுதிப்போடுவாரென்று பயந்த தினால் அவர் கேட்டபடி கடதாசியுந் தூவலுங் கொடுக்கவில்லை மேலும் அக்கிருந்தவர்களின் சிலர் அரசுப் புத்தகப்பெழுதப்பட வேண்டுமென்று விருப்பத்தைக் காட்டினார்கள் சிலபொருள் எழுதப்படவேண்டுமென்று சிலப்பா எழுதப்பட்டபடிதென்றும் மகமதுநபியின் சடவனவழியிலே வாதுண்டானபொழுது, அவர் கிணத்தெழுதவருந்த காரியத்தையும் எழுதாத்தினால் மிகுதாய் சனம் அதற்காக மெத்தத்துக்கப்பட்டாகக் கொன்று காணப்படுகின்றது துண்டுகளுக்குச் சரியான அவருடைய பெண்காதிபாயி (Ay-asha) என்பவன் ரபியினுடைய தலையானது துன்பத்தினீட்டம் மடிந்து விழுந்தபொழுது அந்தத் தன் முழுந்காலிற் சாய்ந்துக்கொண்டு அங்குடைய முகரூபு மாறிப் போகிறதையும் அவர் சாமுதொழுது கடைசியாய் என்ன வார்த்தை சொல்லிப்போகிறதையும் உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் அவர் துன்பமாயிருக்கும்பொழுது, இடைக்கிடையே உபத்திரவந் தோன்றினதினாலே அப்படித் தனக்கு உபத்திரவமவந்தது தான் முன்னொரு முறை சேபாலிலே தின்ற நடுகிணுலென்றதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார் முகமதுருவ்வையில் சேபாலில் விருந்திருந்தபொழுது நடுகிணுடைய பதார்த்தத்தைத் தின்றதினாலே இறந்துபோன பேசா (Bashar) என்றவனுடைய தாயைக் கட்ட நிற்கக் கண்டபொழுது, அவன் நோக்கிப் பார்த்து அவர் சொன்னது “பேசாலின் மாதாவே, என்தியயுததைப் பிணைத்த பாசமிப்பொழுது சேபாலில் உனது மகனுடைய அருநாயிபதார்த்தத்தினால் அறந்துப்பாயிற்று” மகமதுநபியிடம் நின்றுவாங்குப பார்த்து அறமானது தனக்கெப்போ, வரவேண்டுமென்று தான் கேட்டாலேயன்றி அத்தற்குமுன் மரணத்துடன் வரத்தடிக்குத் தானுத்தரவு கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டென்னது சொன்னார். பிறகு அவர் சற்றே கணையேடுமெடுத்துத் தன் சயனவழியைப் பார்த்துச் சொன்ன தாவது, “ஆபரன்” எனது யாவகளை நிவார்த்திப்பண்ணும் ஆம், நான் உன்னதமாயிருக்கிற என கிரேக்கிதர்கள் நடுவே வருகிறேன்” இப்படியே சொன்ன தண்ணீருமுகமடங்கத தெளித்தவுடனே காலஞ்சென்று அத்தலத்துக்குப் போய்விட்டார்

உட்கொண்டெழுதும் ஒருமிக்கத் துயரமுகொண்டு புலம்பிச் சுவிததழுதுகொண்டிருந்தார்கள். அவருடைய அதுசாரியிற் சிலர் இன்னும் அவர் சாக்விடையென்று நினைத்தார்கள். என்கள் சாட்சிக்காரரும், மத்தியஸ்தரும் பாண்டனெமக்காக

ப்பரிந்துபெசுறவருமாயி இவா எப்படிக்காலஞ்சென்றுபோய்விட்டீர்களும் அவர் நிச்சயமாகவே சாக்விடலை அவர் மோசேயேசுகிளிஸ்திரட்சார் முதலானவர்களைப் போலச் சாகாமல ஞானதிட்டியினுந் சருட்டிக்கட்டப்பட்டிருக்கிறார் அவர் தமது விசுவாசிகளிடத்திற் சீக்கிரம் திரும்பிவருவார் அந்நேவேயிதே ஒமரென்பவர் தமது வரணைச் சுழற்றி மகமதுநபி காலஞ்சென்றுபோய் விட்டாரென்று சொல்லுகிறவர்களுடைய கிரந்தை எடுப்பெனன்றனைவரையுமெங்கப்பண்ணினார் பிறகு ஆபுவீக்கா வந்து ஒரு வருஞ் சந்தடிப்பணைத்தடிக்குப்பண்ணிச் சொன்னதாவது, “நீங்களாரை விசுவாசிக்கிறீர்கள், மகமதுவைவையோ? அவலது மகமதுவுடைய பரணையோ? மகமதுவின் பரணைகளைக்குஞ் சீவியுமருக்கிறார். ஆனாலும் அப்போல்தலன் மகமது எங்களைப் போல மரணயுபாதியை அடையத்தக்கவராயிருந்தார் இன்னும் அவருடைய சொந்த வரகளைப்படி மரித்துப்போனார்.

அவர் செத்த பிறகு அவருடைய தேகத்தை எடுத்து மத்தினாலே அவர் செத்த அறையிலேதானே அடக்கப்பண்ணிச் சொஞ்சுக் காலத்தின் பிறகு ஒரு பருமட்டான கோரியை அவருடைய நாமத்துக்கென்று கட்டிவைத்தார்கள். அவரிருந்திரந்தவடம் இப்பொழுது இடக்கப்பட்டது ஆனாலும் அவரைத் தாழ்த்திவிட்டினனென்றறிந்து இக்காலம் வரைக்கும் தெய்வயறிவியலிலாதமு—சனங்கள் அவரிடத்துக்குக் கூட்டமாய்ப் போய்த் தங்கள் வீணவணக்கத்தைச் செலுத்தவருகிறார்கள். இன்னும் அவருடைய தேகத்தை எடுத்து துருப்புப் பெட்டியில் வைத்தடைத்துக் காந்த ஊசியினால் அந்தரத்திலே தூக்கப்படிருக்குத்தெய்து வீணும் வீணகட்டாயும் திருக்கின்றது ஏனென்றால், மத்தினாலிலே கட்டியிருக்கிற அவருடைய கல்லறையைத் தற்காலத்தில் அநேகமாயிரம் வழிச் செல்லோரும் யாததிரைப்பண்ணுகிறவர்களுந் போய்ப் பார்த்தபொழுது இப்படிப்பட்ட துருப்புப் பெட்டி அந்தரத்திலே தூக்கப்பட்டால் நிலத்திலேதானே அவரை அடக்கப்பண்ணி அதற்கு மேலே கரிக்கொப்பைக் கட்டிவைத்திருக்கிறார்களேயல்லாமல் மறுமடிபயலல்.

மகமதுவின் சரித்திரம்
முறுபபெற்றது.

(Missionary Enterprises in the South Seas)
தென்சமுத்திரத்திலில் நடந்த சங்கதி.
நாகம பக்கத்தினன்று.

நாங்களிந்தக் கப்பலினுட்கட்டத்தைச் சோதித்துப்பார்க்கிறதற்காகத் (தகத்தியன்) தீவுக்குப்போகமுன்னமெகிடவிருக்கிற (அத்துதா) தீவுக்குப்போககிணைத்தே. அப்பொழுது (மாடி) இராசாத்தன் சீவியகாலத்திலே வேடுருந்திவையும் கண்ணாரத்தினாலே உன்னுடைய கடிக்கொண்டு இறந்த தீவுக்கு வரவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தார் இவல்தமாகச் சகலவதமான சாமாத்தியத்தினாலுங் கப்பலையும் அதின் தன்வாடங்கையும் பதினாந்து கிழமைக்குள்ளே முடித்துக்கொண்டு, அரசுக் கப்பலுக்குச் “சமாதானத்தின் தன்னென்று” பேருமிட்டுக் கப்பற்பாயகையுமெடுத்து நங்கூரத்தைக்கிளப்பி (அத்துதா) தீவுக்குப்போகினோம். அப்படியே கப்பல் கரையிலிருந்து (சு) மயில் துரமாய்ப்போனவுடனே காற்றுப் பலத்தடித்ததினாலும், சிலாக்காரர் கப்பற் சேவகத்திற் பழகியிராத தீவாராயிருத்ததினாலும், நான் சொன்னபடியே அவர்கள் முற்பாயமரத்தின் பானையைத் தணியாமல் விட்டதினாலும் முற்பாயமர தெறித்தது உடனேநாங்கள் மற்றப் பாயகைத் தணித்து முறிந்த பாயமரத்திற் கிழப் பாயொன்றைக் கட்டிக்கப்பலைக் கரைக்குவரப் பிடித்தோம். கரைக்குவரப் பின்பு ஒரு பாயமரத்தைப் பிணக்கி மறுபடி கொஞ்சநாள்களுக்குள்ளே (அத்துதா) கருப்பாயவலித்துக் காற்று வசதியாயிருந்ததினால் ஒரு மூயுநாட்காலமே அவலிடத்திற் தேவாராதனை நடப்பிக்கத்தக்கதாய் அங்கே போய்ச்சொந்தோம் பத்துப் பன்னிரண்டு நாளைக் இவலிடத்திலிருந்தபின் (இராயதோகரு) தீவாருக்கு வேண்டியசாமான்களெயெல்லாம் இறந்த தீவிலிருந்து எற்றினோம். பிரதானமாய் நடப்பிட்ட பொருள்களென்னவென்றிற் பண்ணிக்குட்டிகளும், பூனைகளுந், தேங்காய்க்கு, சீலையும், பாயுந் தான். (இராயதோகரு) தீவிலே ஒருவனுக்கொரு பூணியிருந்தால் அது பெரிய இரத்தினத்

* கோருள் ஈ. அதிகாரம்.

துக்குச்சரி ஏனென்றால் (இராயதோங்கு) தீவிலே எவிகள் சொல்லிமுடியாத அல்வனவு குப்பைக்கணக்காயிருக்கும். நாங்களங் கொப்பிடப்போயிருக்கிறபோது, எவியினுடைய தொந்தரவில்லாதபடிக்கு அவைகளைத் துரத்திக்கொண்டு நிற்க மூன்று நாடும் பெருமைய கையிலே பிரம்புகொடுத்து நிற்கப்பண்ணிக்கொண்டு சாப்பிடத்தவங்குவோம் சமுசாரச் செபம்பண்ணுகையில் எவிகள் ப்யமில்லாமலெங்க்கள்மேலிலுந் தோளிலுமேயிருக்கும் இதிலுலே எவியின் மிகுதி இரத்த தீவில் எவ்வளவுவன்பதையறிந்து கொள்வீர்கள். எங்களுடைய தோலப்பெட்டக்கொண்டலாம அவைகளிலுலே அரிக்கப்பட்டுப்போம் கட்டிலில் எவியிருக்கும். தலையணைக்குள்ளே குஞ்சுகள் காணப்படும். சப்பாத்துக்களைக்கழற்றிப்படுக்கப்போகிறபொழுது பத்திரமான இடந்தேடிவைத்தாலும் வீரநாதர் கவலைக்குதவராமற்போம் எவிகளினுலே இவ்வளவு தொந்தரவுவந்ததினாலே ஆண்டுள்ளபேரம் சகலரும் எவியடித்துச் சாக்கொல்லவேண்டுமென்று கட்டையுண்டாயிற்று. அப்போ எல்லாரும் தென்னிலையிலே ஓவ்வொரு கூடுசெய்துகொண்டு எவியடிக்கப்படிப்பட்டு ஓவ்வொருவனு மொவ்வொருநாளு மொருமணித்தியாலத்துக்குள் நாற்பது அன்பது எவியடிப்பான அப்படியிருந்துக் கொஞ்சமும் தோலாதுபொருதாய்க் காணப்படவில்லை ஆதலாற் பனநிகரம், புனைகருமில்லத்திலே கொண்டு வரப்படுவதினாலே எவிகளுக்கு நாசகாலமாயிற்று கொண்டு வரப்பட்டதேங்காயை யாவரும் தீவிலே வாங்கி நாற்றுப்போட்டுத் தெண்ணமா மாக்கினார்கள். எனனுடனே கூறுவந்த (மாடி) இராசா முன்னொரு பொழுதுக் கட்டுப்பண்ணுமணலுதவரானபடியினால் "கரையிலே நின்ற போர்செய்கிறவர்களை நாடுகொடுபொழுதும் வீரவான்களென்று சொல்லினே. கடலிலே நின்ற காற்றோடும் கடலோடுமெதிர்ந்து போகச்செய்கிற இந்த இங்கில்க்காரா மாத்திரமே வீரவான்களென்ற பெரைப்பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதிமான்களென்று இவ்வீரமாய் அந்த இராசா சொன்னதென்னத்தினாலெனில் நாங்கள் (அத்துதாடி) தீவுக்குப் போகிறபொழுது கடலுங் காற்றுமெத்த வரத்தினாலே இராசா என்னேநோக்கி இந்த அலைகளினாலே கப்பலுடைந்துபோகமாட்டாதாவென்று மெத்தப் பயத்துடனும், அங்கவாய்ப்புடனையும் ஓடப்பார அப்போ நான் யாதொருசேதமும்வாய்ப்பாடாது பயப்படுகாதையுமென்று சொல்லினே காற்றுச் சந்திரேமாதிரியே கப்பல்விடாமலுத்தகடிலே போய்நிற் பின் அப்போ இராசாவும் தனியேயிருக்கப்பயந்து எனனுடனே வந்து நின்பா நான்கப்பலிலே எங்கேபோயிருந்தாலும் அவகே எனனுடனே வந்திருப்பார அப்படியே நாங்கள் (இராயதோங்கு) தீவுக்கு வருகிறபொழுது காற்றுத்திறமில்லாததினாலே இராப்பகல் மூன்றுநாளாகக் கப்பலிலிருந்துவிட்டோம். கப்பலிலிருந்த இந்த மூன்றுநாளும் இராசாவுக்கு நித்திரையில்லை நான் நித்திரைகொள்ளும்படி அவருக்குப் புத்திசொன்னால் "கிண்கிண்தென இந்த வேலையிலே நாளைப்படி கித்திரை கொள்ளலாமென்று" எனனுடனே சொல்லார இப்படியே கப்பலிலே வருகையில் மூன்று நாளாக (இராயதோங்கு) தீவின் கரை தெரியாதபடியினாலே நாங்கள் மோசமாய் மறு தீவுக்குப்போகிறோமென்று இராசாச் சொன்னார். நானதற்கு மறுமொழியாக அப்படியல்ல நான்குக்கரை தெரியுமென்று சொன்னேன். இதை இவா கேட்டிருந்து மற்றநாள் நான் சொன்ன பிரகாரமாகக் கரையைக் கூண்டாடையினாலே நான் அவ்வளவு பிரதானமாய்ச் சொன்னதைக் குறித்து அச்சயப்பட்டார இந்த முகாந்திரங்களுக்குறிந்தும் இவ்விவில்காரரை அந்த இராசா அதிகமாய் வியந்துகொண்டார்

நாங்கள் (அத்துதாடி) தீவிலிருந்து வந்த கிழிது நாடகளுக்குப் பின்பு சோமையிலிருந்து (பசேக்கோற்று) அவர் மணவியுந் தேவ ஊழியக்காரராய் சியமிக்கப்பட்டு இந்த இடத்துக்கு வந்தார்கள் வந்த மற்றநாள் (பசேக்கோற்று) எனப்பவா கமாள வேலையிலே கெட்டிக்காரனாயிருந்தபடியினாலே உலையுடிக் கமாள வேலைசெய்துகொண்டுவந்தார். இதைக்கண்டவர்களெல்லாம "இவரே எங்களுக்கு வேண்டியவா இவரே எங்களுக்கு வேண்டியவா" என்று சந்தோஷமாய்ச் சந்தமிட்டார்கள் நானிவரைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் துருத்திக்குப்பதிவாயுண்டபண்ணின வா யுச்சாம்பியைக் காடாண்டபொழுது அவர் பெலையசு கிரித்து இது என்னத்துக்கு? நல்ல கருத்தியை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளலாமெனென்று சொல்லி அந்தச் சூத்திரத்தைப் பிரித்துப்போட நினைத்தார் அப்பொழுது நான் பாராவைக்கு அது சிறப்பில்லாதிருந்

தாலும் அதிலுல நமக்கு நடந்த அநேகம் வேலைப்பாடுகளை அவருக்கு எடுத்துச்சொன்னேன் இரத்த தீவிலேதான் குடியாயிருந்து விடுகிறதற்கு எண்ணியிருந்த (பிந்துமனும்) அவர் உணவியும் இவர்கள் வந்ததினாலே மறுவிடங்களுக்குப் போகவேண்டியதாயிருந்தது

கடி-தங்கள்.

இலக்கணக் களஞ்சியம்.

[On Tamil Grammar]

நன்னூலாசிரிய விருத்தம், அல்லது உரையறிநன்னூல்முறைமை.

பன்னூலு முன்னூலுடன் தூவாராய்ச் சூப்பாந்த நல்லோர்கள் பலரும், பாாத்துரையெனச் சூத்திரத்தறித்திடவே பகுத்துரைத்திட்டவதலுல, இந் தூவினுக்கு நிகரிநதூலலாமலேயாங்க கண்டிலோமெனவே, எழுத்துடன் சொல்லெனும்மலக்கணம்வகுத்துரையியமபுமாசிரியத்திலுல, நன்னூலெனும்பெயர் விளங்குவ செயதனனும் நீர் வேலையுலகி, எல்லமேவுசெஞ்சியுஞ் சோமையிறெண்ணடைவன நாட்டினிற் கலாப மயில்தோற், சினுள் மருங்குலார் விளையாடுமென்கடை செமபொருடொடலவீதி, திகழுந்தவகாலில வளாபாவாடைவந்த்தியார் செமமலாண்டிப்புலவனே.

(பண்புப் பகாப்பதம்)

செமமையும் கருமையும் பசுமையும் வெணமையும் திண்மையுதுண்மையுடனே, சிறுமையும் பெருமையும் குறுமையும் நெடுமையுத் தீமையுத் தூயமையும்லால், வெணமையும் குளிரமையும் கொடுமையுங் கடுமையுமென்மையுங் கீழுமையும்பின், மொமையும் வறுமையும் பொயமையும் வன்மையு மெனமையு நன்மையுஞ் சொல், கிமமையும் பழமையும் புதுமையுமினிமையுமணிமையுநிலைமையுஞ்சே, ராணமையுமும்மையுமொருமையும் பன்மையு மறுமையுமிருமையுமிக்க, கைமையும் கூர்மையுங் கேண்மையுஞ் சேண்மையுங் கடிய வளமையுமிளமையுங், காணரிய முதுமையும் பண்புப்பகாப்பதவகாடுமிளனையமாதே

(இடையினத்திற்கிளங்காட்டல்)

உயிர் பன்னிரண்டு மெய்பதினெட்டிலேவருநூற்றொருபத்தாறெழுத்தா, முயிரமெய்யவைதாங்ககரமுதனகரமீருக்கவொட்டியே கணிக்கொள்குப்பயிலு குற்றெழுத்தைத்து நெட்டெழுத்தேழுமியைபதினெணவரிக்குமொக்கும், பகுத்தவல்லொறுமெல்லொற்றிடை யொற்றிவை பதினெணவருக்கமொக்கும், இயலுமுயிரளபெடை தனிநிலை முதனிநிலைநிலையுநிலையென், நிரகாந்நிடத்து நெட்டுயிரேருமளபெடுத்தேவருமுநாரணமை, உயிரில, ஆ ஈ உ எ ஐ ஓ ஔ வேழத்தையோதிடும். ஆஆயீ, சசிகை, ஊஉள, ஏஏகை, ஐஇயவி, ஓஓலம், ஔஔலை, -யேழுமொதுவர் முதனமைமாதே

(சும்பந்தர் வரையறுத்த பாட்டியல்)

தெரியாது வந்த வழியடையாளஞ் சிலா தமக்கிம், மரியாதையினதெனமதியினமையாற் சொன மழலைபுண்சொல், பெரியோரொடாதுபபர்தம்பேரறிவாய்மையும் பேதமைபோய், விரியாதவேனநிவின்மையும் பாரில விளங்குதற்கே

என்பது அவையடக்கங் கூறியதுகாண்க

விளக்கியமங்கலமேமுதலாக விரித்தபத்துர், துளக்கற நாடும் பெருத்தமென்றேயெல்லே சொல்லறியா, வுளக்கவிவாணரெனைப்பொறுநாடொது முண்டொருட்டால், வளக்கவிபாடிப்பிழைப்பதற்காவை வருமபயனே

என்பது, அளவும் பயனுமுணர் துத்துணுவற்று இந்நூலெவ்வளவிற்குமெனின் அக்கணநிமையுடையெனும் பாட்டியலுறுப்பியலோ த்தினுள்வகுத்துரைக்கப்படட மங்கல முதலாகக்கணமிருகியபத்துப் பொருத்தமும் அட்டமாராசிலைநாசிக்கணையுமொழித்து மொழிக்கு முதலாக வருமெழுத்துகளுக்கெல்லாமப்பத்துப் பொருத்தமும் பொருத்தின முதனமொழிகளை வரையறுத்துரைப்பது பயனென்றவாறு

இனி ஆறும்வேற்றுமை உருபுகள் பிறவுருபுகளையெற்காதென்ற விவக்கணங்கனையும் களஞ்சிய வழியாகக் காட்டுதும்
இப்படிக்குத் தமிழ்ப்புலவர்
வேதகிரிமுதலியார்

[On Negandu]

மறிநி மயினத் துரையவர்களுக்கு வந்தனஞ் செலுத்தா நின்றனள்

மறிநி வேதகிரிமுதலியாரவர்களாற்றிநுத்தியுரைசெய்த மண்டலபுருடன, குடாமணி நிகண்டு, மகவதுமகரவெத்தை, கடுகவி-காமுண்டவிடவைணமாலாங்காடுதென்ப கொலையுங்கூடும் கோமளமபசுவனபபுக் கூறியவீனமைகூடும்பேர் நாமமாங்கலித்தன்மிக்கு நற்பொலிவெழுசுகிடோசை மாமையே நிறம்வனப்பாமலயசஞ்சந்தநென்றல் என்றதின் மூன்றாமடியாடிய நாமமாங்கலித்தலென்பது, முடிவிலிபத்துழுவா என்றதில் இரண்டாமடியாடிய அடிதொறுமிரண்டுமொன்று அமாதியின்பொருட்க்கி என்ற முறையாய் வரவில்லையே, ஏனென்றால் நாமமாமென்று முதலில் வைத்திருக்குது இதற்கு அவர் நலவிடை பகாவரேல், இயான அவாசு மிகுதியும் நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன.

இப்படிக்கு

யாழ்ப்பாணம் திருநலை ஆறுமுகவரருளடைந்த ஆரணகிரியன்

[On the arrows of Manmadan, the Hindu Cupid]

உதயதாரகையின் முகாமைக்காரருக்கு நன்மையுண்டாக

அவனிடையொர் தனிச்செங்கோலோச்சி ஆண்டிருந்த சைவாசார சம்பவனைருஞ் சுகுணம் சையுமுண்டையருமாயி அத்தீராமபாண்டிய ராசரருளீச்செய்த, டைந்தம, டனமதோவாலமபனப்படலம், கூங்கலி, "கூற்றமெனக்கொலையுரிவெளிவா-நூற்றிதழ்க்கடலத்திறைநோமையா-லாற்றல்சான்றமலர்க்கணையந்தல-வேற்றலெனவென செயான"- இதின மனமதனுக்குட்படுசபாணத்துக்கு மேற்படபாணமுண்டானால் உலகத்தை அழித்துப்போடுவானென்று தோன்றுகின்றது. இதற்கு மாடுக இலகியக்களஞ்சியத்தில ஒருபெரிடவா ஆசிரிய நிகண்டல சந்தபாணமுண்டெனக் காட்டியிருக்கிறார். ஆனாலும் அப்படிசசத்தபாணமுண்டானால் உலகத்தை யாதுகாரணம் பற்றி யழியாமல் விடான என்பது எககிற்றறிவிற்கு வளங்காதபடியால் அதற்கு ஒரு நலம் மறமொழி சொல்லுமபடி அவரை நான் மிகவும மனமுடக்கெடுப்பேன்.

இப்படிக்கு

யாழ்ப்பாணம், புரட்டாதிமாசம் ஈதி- ஓர்மாணசன

[On Tamil Grammar]

உதயதாரகையின் முகாமைத்துரைக்கு நன்மையுண்டாக.

மறி. நி வேதகிரிமுதலியார பரிசோதித்து மேற்கோள் காட்டிய தொனனால் விளக்கத்தின் கடைசியற் சதுரகாதி வாழ்த்துமாவணம ஒரு தூலி சோத்திருக்கின்றது அதில் "திண்ணகுடாலை என்ம தூசுப்படுதே" என்ற பாட்டில் நற்றய்யாடிய-ஒதிவாகரமும் உரிசொலும்-என்றதை எனது சிறுமறிவிலுந் சீர்பிரித்துக்கொள்ளக் கூடாமையால் அதை அடிமுதலியார அவர்கள் தடவுபரிந்து அதன் சீரைப் பிரித்தெழுதுமபடிமனமுடுகிறேன் இப்படிக்கு யாழ்ப்பாணம் ஓர்மாணசன

[On Tamil Grammar in No 18 page 222]

இதயமாரிருள் கேடவுதயதாரகைவிடு மியலிசை நாடகத் தமிருணா நிபுணரே, ஆறனுருபு மேற்குமவ்யுருபே என்னுஞ் சூத்திரவியாக் ஞானங்க ளின தாரதமயியகனைக் குறித்து இலகைதகர சுவாமிகாதர் அவர்கள் வரையறுத்துத் தற்சாடகிக்கு விரோதமற மெய்ச்சா டகிபுகவையும் செனனை நகர சுவாமிகாதபபுவா நற்சாட்சிக்கு விரோதமறப் பெயாச்சாடகி புகன்றார் ஆறனுருபுமுருபேற்குமென்று தொல்காப்பியம் நேமிநாதம் தொனனால் இலககணலிளக்கம முதலிய இலககண தூலகனிற் கூறியிருப்பதினாலும் அப்படியே முன்கோகள் உரைசெய்திருப்பதினாலும் அவ்வழக்குப் பற்பல பாஷைகளில் வழங்கிவருவதினாலும் முன்கோசெல்வழியே நல்லறியெனீறு சங்கரமச்சிவாயப் புலவ சுவர்கள் அவற்றிற்கெல்லா மியையக்குறித்த சூத்திரத்திற்குக்கூறிய வுரையை மறுத்துச் சிவஞான தேசிகா அவர்கள் தமது கருத்தே திருத்தெனமும் தாம் சொல்லவழிய் வேலவழியென்றுங்கொண்டி வேறுவகையாய்க் கூறியவுரையே யுணையென்றார், பாரி

சேடத்தால் மற்றை முன்கோவாக்குக்கும் உரைக்கும் வழக்குகளும உண்மையனமென்பதாய அமைத்து நின்றா அமைத்தி மகெசுராவீர்தம கெநகிசுகிறதென்றப்பால் உண்மையனமென்று மறுத்த சங்கரமச்சிவாயப்புவா அவாசுரையை ஒருபுடை திணையென்றுங் கொண்டா பின்னும் அவருடையவுரையை உள்படி விளக்கிக்கொள்ளாமல் ஆறனுருபுபேற்குமென்பது அவருக்குச் சமமதியன் மென்றா திசக கருத்தாகிய அவருடைய வுரையை மறுத்தடிக்குமபடி எத்தனை குழப்படிவீட்டார, ஒருக்கால் உண்மையனமென்றா ஒருக்கால் திணையென்றார் ஒருக்கால் அவருக்கும் அது சமமதியன்மென்றா, பாருங்கள் அப்பா எல்லாரும் இததச் செபுடவீர்த்தையை உண்மையை மறுத்ததினால் அதை விலக்கித் திணையாக்குமபடி பூரணமாய் தியாயங்கள் எழுத அவற்றை அங்கீகரியாமல் பெருக எழுதியும் பிரயோசனமென்றீர் வேண்டென்றா இவாபோல்கடகு வீண்போலிருந்தாலும் தொல்காப்பியம் நேமிநாதம் தொனனால் இலககணலிளக்கம் முதலிய வற்றிற்கும் அவற்றினுரைக்குக்கும் உலக வழக்கிற்கும் இணையாய் இருப்பதினால இவருடைய சொல்லிலுந் காரியமில்லை இலக்கணத் தராசென்றதும் பயனிணமையாகவிருக்குமோ கணடலம் என்றா சோப்பியெழுள்ளதாலுந்தராசும் பயனிணமையாய் போகொணனூதா, அதைச் சிலா காணும அல்லது கணடம் வெள்விடாமலிருக்கவுமொணனூதா, இலக்கண வுரையானியில் உறுதிபார்த்தாற பொருட்டிறம் நன்றைய விளங்கும். ஆறனுருபுபேற்கும அத்தகுரிய எல்லாவுருபும் ஏறக்கவெண்டுமேலாததினாற் றுள் எருவாயாய நின்றபொயா உருபேற்குமென்று வற்புறுத்தியவென்றார் எழுவாயுருபேற்குமென்றால் உதாரணத்தில எழுவாய்ப்பொருளும் இப்பேற்கு முறியின்பொருளொருவரு காட்டுவாரா ஆறனுருபையும் அப்பெயரேறகுமென்பதே பொருளெனில் அப்பொழுது ஆறனுருபு மேற்குமபெய்யர என்று சூத்திரஞ்செய்யுமா? பெயரே என்பதை உருபே என்பதற்கெதும்பு காந்தரமுண்டா, நன்றைய யாலோகித்துப்பார்க்கக்கடவா தற்சாடகிக்கும் முன்கோகள் கிப்பிக்கும் விபோதமற உள்ளமை சொல்லதே தெள்ளிமை புலவாசு யாழ்ப்பாணம், சத்தியப்பிரியன்

[On Negandu]

குருவாழ்க

உதயதாரகைப்பத்திரப்

புதையலபேர வச்சித்திரத்

பெடுத்தெகாசும பெறவுடன்

கொடுத்திடும விறபனனாகர்

நித்தியம்—சத்தியம்—துத்தியம்

அரனது தோழனென்பதற்கு அரனுடைத்தோழ

னென்பதற்கும்;

சமரசஞ் செய்தியான்—அமர்கொள துறுத்திடும திணமை கொண்டலார—உண்மை யிணடினா விடுத்திடுங் கடாவினுச—கடுத்திடும விடைவிடார ஒருவாதா வொருவிலார—பெருகவே சருவிலா மீற்றார நிறையினேச—கூற்றா பிறையினேத் தாயெயா பிரிந்திலார—முனசெயவ தெரிந்திலார கற்றிடச் சொற்றனா—மற்றிடத் துற்றனர் மதுரநாயகம் பிள்ளையா—சதுரநாயகம் வெள்ளையா மெனைய யனவலா—சொன்னகொன்னுமும் நித்தனை எண்ணிலை—கிந்தனை பண்ணிலை மடவுரை திருத்தவன்—கிடவுரை பொருத்துவன மதுரநாயகம் பிள்ளையை—மதுரநாயகப் பிள்ளையாய்ப் படித்திட நொடிப்பன—இடித்திட னடிப்பன உறுதி நாட்டினை—பொறுதி காட்டினை இவைகள் யாவையும்—அவைக்கோதரப் பன்முறை வேண்டினன—எண்ணினை பூண்டினன் இப்படிக்கு மறி சுவாமிகாதரவாக சிறுமாணக்கன் சுந்தரப்பொதியிற் செந்தமிழ்ப்புலமை அகத்தியன் புரட்டாதி ஈ உய்தீர்

[On Tenses]

துரையவர்க்கு வந்தனம் கலைக்கணுணர் தவிலகணிகளே, "அவன்னைக்கவிலவாங்கு

ஐரதற்கெண்ணம்” எனறதும், “அவன கைக்கவி வாங்கினதைக் கண்டேன்” எனறதும் இலக்கணமுறைக்கொர் கருத்தென்றும், “எண்ணம்” எனற சொல் மூன்று காலத்துக்கும் வருமென்றும் சர்க்கர் முன்னியிலேரிலக்கணி சொல்லுகிறார் அல்லவென்று சொன்னவர்களைப் பேச்சால் வெல்லுகிறார். சமகைபோல உத்தியோகஸ்தரொருவரும் இவா சொன்னது சரியென்று மிலக்கணையாய்ப் பேசுகிறானென்று சொல்லுகிறார். இலக்கணவினுவலை, இலக்கணசகருக்கவினுவலையிலுமிதற்கத்தாடகி காண்பதரிதென் நினைக்கிறேன். ஆகையால் இதுசரியென்பதை இவ்வருவருங் காடகி இதுசரியோவல்லவோவென்பதை இலக்கணிகளிடமிருந் தநியலாமென்றித்தை உவகன் முன்னியிந்தகொண்டுவநதேன். யாழ்ப்பாணம் கச்சேரி இலக்கணதுடபவிசாரணைகாரன்.

(On the quality of a Poetic verse)

கல்விச்சமுத்திரங்கமலாலயந்தமிழ்க் கடம்மடைதிறந்தவெள்ளங் கற்பனைபிறப்பிடங் கலைமகன்ருப்பிடங் கவிமாரிப்பொழியுமேகம சொல்லிப்பனமவியையும் மதுர்க்களஞ்சியந் தோன்றுகற்புரத்பம் சொடசாஅவதானி வேததிகிவிராசனென்னுந் துரையவர்களுக் கெனிருகரமுஞ் சிரமெற்கொண்டோர் கமஸ்காரம்

வழக்கோதுடரம்

வேலாவலையுஞ் சூழ்ந்த வேலாவலையமெங்கும் உதயதாரகையெ ன்னுமுத்துவபத்திரிகையைச் செலுத்தும் மகா கனமபொருந் திய மைனாந் துரையவர்களுக்கு நனமை மலகுத

சிறி ஐயாவே,

உங்கள் பத்திரிகரோமணியின மகம் சஞ்சிகையின கண்ணெ மறைந்து தின்று “ஒருவன்” எனக் கையொப்பம் வைத்தவன் இலக்கண இலக்கியவகையொராது என் விடையைக் குற்றமென்ற வாற்றுவ இவனுக்குத் தண்டனையாயும் இவ்வாப் பிழையைக்காட் டும் இவன்போலவாக்குத் தருந்த கண்டனையாயும் இத்தை எழு ததுற்றேன

கவது இவர் “துண்பிழையாயவைத் திண்பிழையாக்கல்” என முகவுரைபோடாரா பூதனூல்யரன் வினுவை துண்பிழையைத் தி ண்பிழையாக்கலென வினுகின்றதே, அப்போது யான் வினுவிய தை வற்புறுத்தினாரே, முகவுரை போடவறியார் பின்னென்னமொ ழிந்தாரா “வருவருள்மம்” என்னுந் கட்டணக் கவித்துறை அங் றனமர்ந் ஊர்க்கண்ணே விசாசுக்கப்பெருமாளையார் செய்யப டடதனை விவெடுருவராத் செய்யப்பட்டதா? இனவைத்தியவிவக ளும் காண்புதை உரை திருத்திச்செய்ததாயிருக்கும் இதனால் இவெடுருதிய முதலாம் தியாயம் முரிந்ததே, தியினிறுநீராபோற க ரிந்ததே உவது கவிப்பாவாயி ந்பபின் காரணத்தையென்ப தற்கு முடிக்குஞ் சொல் கந்து என்பதல்லவா? இத்தன இவரெழு தின இரண்டாம் தியாயமும் பவன முன் பதரென்ப பற்றத்தே புள்ளசன முன் புயககமென விற்றத்தே கவது. சகல் தூலகண யும் புலவரிடத்திறமராமல் அல்லபுலவரிடத்தாதோவது மூ ன்றும் தியாயமும் வன்மையுற்றதே மறைந்தவனுக்குத் திணையு ற்றதே “எவகளுக்கறிவிக்க மனருகிடுமே” எனறது பிழையெ ன்றாரே, அஃது பிழையா? இறக்குவேஸிது நனருயெழுதப்பயின ரவாக்கித்தில இவரினனும் விசாரிக்கடடும் “ஒருமையிற் பன மையம் பன்மையிடுருமையு மோரிடமபிறவிடக் தழுவலுமுள வே” என்றதைமுற்றாரா? ஒருவா கையொப்பம் வைத்தும், க ண்டலம், சென்றிடலம், வினாடிபெனத் தாரகையில் வருவதை யும், பத்திரிகையொழு மைனாத்தரையும் நாங்கள் மனருகி ட்டோம் என்கூறவொரு சஞ்சிகையிலிருப்பதையும் கண்டுவி ள்ளகாமல் விட்டுவிட்டாரா? என வினுவைப்பறிதது மறைவாய்த் தன்னைப் புகழ்ந்தாரா எனக்க கனவியுமறியோமென்றா, இவ ரொப்பம் மறைந்தாலும் இவ்வய யானறிவேன் இவ்வித முகாந் தரவ்களால் இவரெனமேற் காட்டிய குற்றங்கொல்லாம் பறந் தவை, என் வினுவொ கிறந்ததே. அறிவுள்ளவன் அறியக்கடவன். யாழ்ப்பாணம் கணுநற்குழி இங்ஙனன தறுபணிவிடை காரன கட்டுப்படா மட் டத்துருத்தி சீச்சியாமபி ன்ள மொழன்டாமபின்

நீர்சாசஉரு) ஆடி மாதம்
யசு திகத்.

பத்திராதிபதியே,
ஒருவனைக் கையொப்பம் வைத்தவன் ஒருக்காலும் உதயதா ரகையை வாசித்தவனல்லவென்றெண்ண வேண்டும் வாசித்தவ னைல தாங்கொருவராயிருத்தும் “நாங்கள் மனருகிடுமே, பி ரசாசஞ்செய்வோம், என்னுடிகுமே” என ஒவ்வொரு சஞ்சிகையி லும் பேசியும் அத்தைக் கவனியாமலிருப்பாரு? மொண்டாயு யவை சரியே சரி, அதவே யுண்மை அதுவே திணமை அஃதையறி ந்திஃதைபெழுத்டுமே இப்படிக்கு
ஐவா கையொப்பம்

பத்திராதிபர் துறிப்பு.

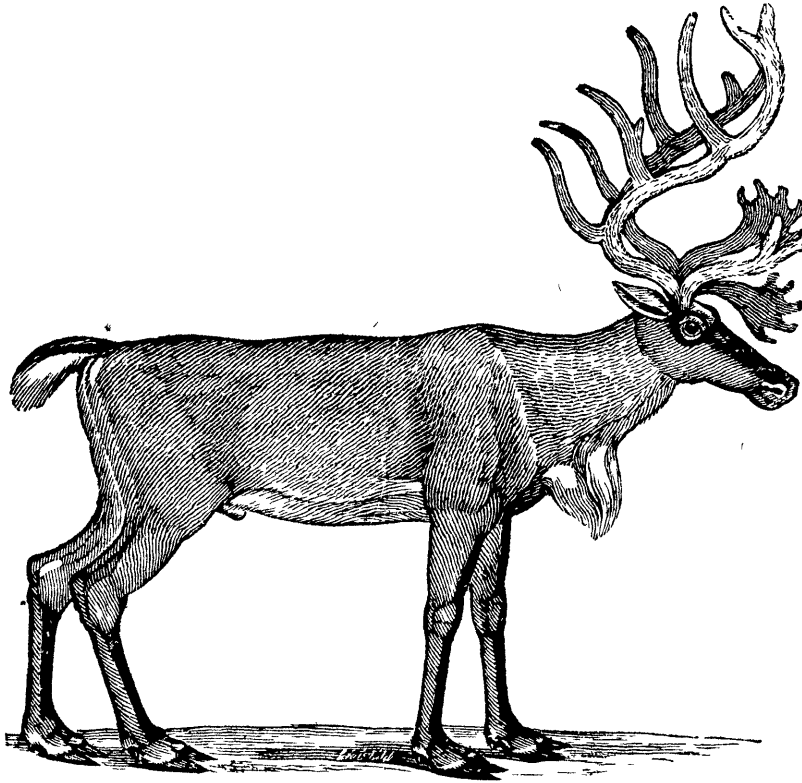
வழுக்கை குடாரத்தையபற்றி இனிமேல் யாடொருவரெனந் து மெழுதி மென்மேலுந் தருக்கம் வினைவித்துக்கொள்ளாமலிருக்கு மபடிக்கு மிகுத தாழ்மையுடனே கேட்டுக்கொள்ளுகுமே.

விலங்கியல்.

THE REINDEER—ஓர்வகையினர்
Brief descriptions of the most remarkable animals that inhabit the earth illustrated by cuts on a comparative scale

இந்தமான உயரத்தில் ஏறக்குறைய மூன்றரையடியும், நீளத்தி ல் ஐந்தரையடியுள்ளதுமாயிருந்து சாதாரணமாய்க் கவிவறிதமாயும், உதரத்தின் கீழே தவள நிறமுள்ளதுமாயிருக்கின்றது அதி னுடைய கொம்புகள் மிருதவாய்நீண்டு சுழன்ற கவருள்ளதாயி ருக்கின்றன கோடைகாலத்தில் தூந்தமான நானுபெய்தாய்பி ராகையுருதினது, மாட்டிலையானகொட்டுமென்று பயந்து உயர்ந்த பாறைக்குக்குப்போயிருக்கும். ஆனாலும், மாரிகாலத்திலே கட்டி பாசி முதலானவைகளைத் தன்னும் இவ்வகைமானகள் ஆசியா ஐ ரோப்பாமுதலான சீமைகளிற் பெருமாலுஞ் சஞ்சரிக்கின்றன. இரத்தமான வரப்பயிர்ந்தாருக்கு (Laplancers) மெத்தப் பிர யோசனமுள்ளதும், ஆடும் கிசுக்குப்ப பதலாக இமமிருகத்தை த் தங்கடவ்கள் தேவைக்கும் பவலித்துக்கொள்ளுகிறார்கள் இந் தமானவைக செத்த லும் உயிரோடுநின்றாலும் அத்தேயத்தவாக ளுக்கு மிகப்பிரயோசனமுள்ளது அது சாகும்பொழுது, அதி னுடைய எண்புகளினால் அகப்பகையையும், கொம்புகளினால் ஒட்டு மபசைகையையும், தசை நாகளால் நாணகயிறுகளையும் தூல்களையு ம், தோலினூற் புடைவைகளையும் உண்டுபண்ணிக்கொள்ளுகிறதமன றி அதினுடைய இறைச்சி மெத்த யோக்கியமுள்ளதுமாயிருக்கி னறது அத்தினுடைய பாலைகமறது பாலத்திரிகைகையுஞ் செய்து கொள்ளுகிறார்கள் அவசரமான செயல்களில் இமமிருகத்தை திர தற்களிறு உடக செ லுத்திக்கொண்டுமே போவார்கள

இந்தமான பெருமபாலிவ கூட்டங் கூட்டமாந் நடமாடுகின்ற து இதைப்பற்றி (De Brooke) என்பவா சொல்லுகிறதாவது “ஒருகூட்டத்திலே (கா) அல்லது (இா) திற்கக் காண்கிறது ண்டு இமமிருகத்தைக்கொண்டு வரப்பயிர்ந்தாரா அதிகமயோக் கிய பாக்கியமாய் நாளவிடுகிறார்கள் கோடைகாலத்தல் அவாக ள் இவைகளின் பாலைகமறது பாலத்திரிகைகையுஞ் செய்து வருடம் முழுதிலும் வைத்துச்சாப்பிடுவதுமன்றி இமமானகளிற சிலதை அடித்துஞ் சமைப்பார்கள் ஒருமனிதன் இமமானகளில் (உா) மாத்திரத் தபட்டியில் அடைத்தகையைத் வளர்த்தானேயாகில், அவனுடைய சமுசாரமிருதியுங் கொஞ்சமாயிருந்தால், அவன் இ மமிருககைகைக்கொண்டு சவனமபண்ணைக்கடியதாயிருக்கும் அ வன் (ா) மாத்திரம் வைத்திருந்தானேயாகில், அவைகள் அவனுக் குவேண்டிய சாப்பாடுகொடுத்தவன் யாசரிப்பது கூடாதகாரி யம். அதுவும் அவைகளால் வரப்பட்ட பியயோசனைத்தைக் காத்திருக்கவுமாட்டான் ஆனாலும் அவனுக்கு (இய) மானமா த் திரமிருகத்தேயாகில், அவலொளையுஞ் செய்துகொள்ளக்கூடா து. பிண்ணென்செய்வான் என்னசெய்வானேயாகில், அந்நண றிற் பணக்காரனை அண்டிக்கொண்டு தன்னுடைய (இய) மானக ளையும் அவனுடையபட்டியிற்சேர்த்துத் தாபெரு குற்றேவலசெ யகிறவன் போலே எல்லாமானகையையும் ஒருமிக்கடியத்துத் திரு ம்பவுரு சாயத்துக்கொண்டு வந்து பாலகமறதுகொடுப்பதுமன்றித் தனக்குக் கிடைக்குஞ் சாப்பாட்டுக்காக மற்றும் அலுவற்ப ணிவிடைகையுஞ் செய்துகொடுப்பான் (இா) மானகைவிட்டு ஒருவெருரு பட்டியிலிருந்துபாலகமறதுகொடுத்து மெத்தச்சீ

தோஷமான காடகியைகொடுப்பதும் - றி, முற்காலத்திலே இராசவுத்தியோகத்தில் வரப்பட்டவர்கள் ஆடுகிடையிலிருந்த முற்பிதாக்களென்ற வெண்ணத்தையுங் கொள்ளப்பண்ணும் பல தேசத்தாருக்குப் பல மிருகங்கள் உதவியாயிருக்கிறதுபோல லாப்பிலாந்து தேசத்தாருக்கு இவ்வகை மான்கள் மெத்தஉதவியாயிருக்கின்றன எப்படிபெனில், கிலேச்சு என்ற ஒருவகை இரதங்களில் இந்த மான்களைப் பூட்டிச் செலுத்திக்கொண்டுபோகிறார்கள். இவ்விரதங்களுக்குச் சில்லிலலை அதற்குப் பதிலாகத் தோலாலமுடிய ஒரு பலகை மாத்திரமுண்டு இழுவை வளையத்தினால் இம் மான்களை இரத்தத்திற்குடிக் கொம்பிற் கடிவாளத்தைப் பூட்டி (உாசய்) அல்லது (நா) இருத்தல பாரங்கொண்ட சுமையை ரதத்தில் வைத்துச் செலுத்திக்கொண்டு ஒரு மணிநிதியாலத்தில (ய) மயில தூரம் பனிக்குமேலாக ஓடுகிறார்கள் இன்னும் அந்த மிருகங்கள் இனயாமல, (யக்) மணித்தியாலத்துக்குள்ளே (நாடு) மயில தூரம் போருதென்று கில சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். இப்பொழுது சுவேடனில் (Sweden) ஒரு படமெழுதி வைத்திருக்கின்றது அதைப் பாராததால், அதிலொரு துரைமகள் ஏறியிருந்துகொண்டு என்னவோ ஒரு பெரிய அவசரமான காரியத்தை நாடிச் சீக்கிரமாகச் செலுத்திக்கொண்டு (சஅ) மணித்தியாலத்திலே (அா)மயில தூரம் போனதாக எழுதியிருக்கின்றது இதுகாரியம் (நூகாக்கூ)ம ஆண்டிலே நடந்ததென்றும், அந்த மிருகம் (அா) மயில தூரம் போய்ச்சோதவுடனே விழுந்து செத்துப்போனதென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்

லாப்பிலாந்தா இந்த மான்களையுக்கொண்டு வெகு தூரத்துக்குப்போய வருகிறார்கள் சூரியன வெகு மாநகனாக அடிவானத்தின் கீழே நிற்கின்றமையால், சந்திரனுடைய வெளிச்சமேயல்லாமல் அவர்களுக்கு வேறு வெளிச்சம் அவகே கிடையாது கோடைகாலத்திலே மலைகள் நெருங்கிய திசைகளில் வாசமபண்ணுகிற சனங்கள் அடிக்கடி தங்கள் சமுசாரத்தையுங் கூட்டி ஆடுமாடுகளுயுஞ் சாய்த்துக்கொண்டு கடற்கரைகளுக்கு நீவார்தரங்களுக்குமேய மாரியளவும் அங்கேயிருந்து பிறகு தங்கள் ஊருக்குத் திரும்பிப் போகிறார்கள்.

டாகுத்தர் றிச்சாட்சன் (Dr. Richardson) என்பவர் சொல்லுகிறபடி, அமெரிக்காவில் இருவகையான மான்களுண்டு. அதில் ஒரு வகை (barren ground Caribou) மெத்தக் குறுத்துச்செய்த

தும், பாரமற்றதாயுமிருக்கின்றது. ஏனெனில், கன்னடிய தேயத்தான ஒருவன (Canadian) இவ்வகையைச் சார்ந்த ஒரு வளரிந்த மானைத் தூக்கித் தோண்டிப்போட்டு, இறைச்சிக்காரனொருவன் ஒரு ஆட்டைத் தூக்கிக்கொண்டிலேசாய்ப்போனதுபோல அவனுமே போனதைக் கண்டேன் கலைமான மிகவும் பெரிதாயிருக்கின்றதினாலே, (சய)முதல (நாடு) இருத்தன்றைகொண்டதாயிருக்கும்

மேற்கொல்லிய இருவகை மான்களில் மற்றவகையான மான்குக்கு (woodland Caribou) கொம்பு மெத்தச் சிறிதாயிருக்கின்றது மனறி அதின் இறைச்சி மெத்த யோக்கியமுள்ளதும்ல்ல. இவ்வகை மான பிரதானமாய் மரங்களடங்கு பாரை நெருங்கிய தேயங்களிற் சஞ்சரிக்கின்றன (barren ground Caribou) என்றவகையான மான்ப் பற்றி றிச்சாட்சன் என்பவர இன்னுஞ் சொல்லுகிறதெனவெனில், "இந்த மிருகம் மெத்த வயக்கேடாயிருக்கில அதின் இறைச்சியிற் சற்றுமுரிசியில்லை அது நிணப்பிடிப்பாயிருக்கும் பொழுது அது காட்டுமிருகஇறைச்சியிலுமெத்தயோக்கியமானது

சிப்பியுவேயர் (Chipewayans) முதலான இந்தியர் இந்த மான்களை விட்டு வளரவிட்டால் அவர்கள் குடியிருந்து சேலிக்கிறதெம்த அரிதாயிருக்கும் இரத மான் கொம்புகளினால் மீள் பிடிக்குந் தூண்டல்களை உண்டுபண்ணுகிறார்கள் ஏரோப்பையிலிரும்பு இத்திவுக்குக் கொண்டுவரமுன் மான கொம்பினால் நானுவத ஆயுதங்களையும் பண்ணினார்கள். அதிற் தோலை எடுத்து மாரிகாலத்தில் அணியும் புடைவைகளை உண்டுபண்ணுகிறபடியாய் கம்பளி முதலானவைகள் அவர்களுக்கு வேண்டவராது இன்னும் தந்தோலை மிருகவாக்கிக் கோடைகாலத்துக்கேற்ற உடுப்பையுண்டுபண்ணுகிறார்கள். (சய) அல்லது (எய்) தோலை ஒருமிக்க எடுத்து மூட்டி ஒரு பெரிய சமுசாரமிருக்கத்தக்க கூடாரமாக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதினுடைய கெண்டையெலும்பை எடுத்துக் கூராக்கித் தோல் பதனிடுகிறார்கள். கில வேளைநிற் தோலை எடுத்து அதின் மயிரை வளித்தெறித்துபோட்டு அதைக்கீலய் லேமாகக் கிழித்துக் கயிருகவும், நான் கயிருகவும், மான் பிடிக்குங் கண்ணிகளாகவும், மீள் பிடிக்கும் வலைகளாகவும்பண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள். சொல்லப்போகிற பற்பலவிதமான கயிற்று வேலைகளையுஞ் செய்துகொள்ளுகிறார்கள்; அவைகளில் உரத்த

யிற்றினால் வலைகளையும், பனிமேலடைக்கிறதற்கேற்ற சபபாத்துக
ளையும் தசை நாரீகளினால் நல்ல நோத்தியான நூல்களையுமுண்டு
ண்ணுகிறார்கள். இந்த மிருகங்களானவை மறுமறு பட்சிகள்,
நாற்கான மிருகங்களைப் போல இயல்பாய வடக்கேயுந் தெற்
தேயும் திணைத்தபடி போகும். அப்பொழுது அவைகளை மெய்க
கிறவர்களும் போவார்கள். அவைகளை அப்படிப் போகாமல ம
றித்தாலுங் கேட்கமாட்டா ஆகையால் இதைக் காட்டு மிரு
கமேடலவாமல வீட்டுமிருகமெனச் சொல்லமாட்டார்கள்

AUSPICIOUS OCCURRENCES —No 5.

Another "Remnant" found

MESSRS EDITORS,

The following are fair specimens of large portions of the prophetic writings, setting forth the gracious designs of the Almighty, toward the descendants of his ancient covenant people—the descendants of Israel "Hear the word of the Lord O ye nations, and declare it in the isles afar off, and say, He that scattered Israel will gather him, and keep him as a shepherd doth his flock For the Lord hath redeemed Jacob, and in some hand from the hand of him that was stronger than he" Jeremiah xxxi 10, 11 "Therefore fear them not, O my servant Jacob, saith the Lord, neither be dismayed O Israel for, lo, I will save thee from afar, and thy seed from the land of their captivity and Jacob shall return, and shall be in rest, and be quiet, and none shall make him afraid For I am with thee, saith the Lord to save thee, though I make a full end of all nations whither I have scattered thee, yet will I not make a full end of thee but I will correct thee in measure, and will not leave thee altogether unpunished" Jeremiah xxxi 10, 11 "Yet will I leave a remnant that ye may have some that shall escape the sword among the nations, when ye shall be scattered through the countries" Ezekiel vi 8 See also Ezekiel xi 16, 17, xx 33-44, and xxxiv Though it be so, that with the Lord a thousand yeas are as one day, "it is interesting to reflect that thousands of years have passed away," since these predictions respecting the future glory of Israel were given, and that they were given by him who hath said, "I the Lord will hasten it in its time" "The zeal of the Lord of hosts will perform this" Of late years there has been an increasing belief among those who are placed as watchmen upon the walls of Zion, that the time of Israel's redemption is drawing nigh This belief cannot fail to awaken a deep interest in passing events, which have an obvious bearing upon the state of that people, now in their dispersions and depressions Since the notice contained in the two preceding Nos respecting Dr Grant's account of the Nestorian Christians, supposed to be the descendants of the ten tribes, was written, the 54th No of the "Foreign Quarterly Review" has come to hand, containing a brief notice of a publication, similar in character and in interest to Dr Grant's From this publication it appears that another remnant of the descendants of the tribes of Israel have been recently discovered, by a Jewish traveller, in the character of a Missionary The title page of the book conveys some definite idea of its subject matter, and is as follows "The Remnant found, or the place of Israel's hiding discovered, being a summary of proofs, shewing that the Jews of Daghistan on the Caspian sea, are the Remnant of the ten tribes The result of the personal investigation during a Missionary tour of eight months in Georgia, by permission of the Russian Government in the year 1837 and 1838. By the Rev Jacob Samuel, senior Missionary to the Jews, for India, Persia and Arabia" Respecting this work the Reviewer remarks, "This is a well written volume on a very interesting question, which though it has been often asked, has not yet been answered,—namely, "What has become of the ten tribes of Israel?" Our author flatters himself that he has discovered a remnant of them —(all that we are led by prophecy to expect) in Daghistan, a wild mountainous country, situated to the south west of the Caspian sea, bordering on the ancient Media, and now nominally subject to Russia Mr Samuel is not a mere theory-monger, but is fully qualified to investigate his subject, being himself a converted Hebrew, of the tribe of Aaron, and well acquainted with the rites and customs of his nation To these advantages he adds a knowledge of the new Testament, and a deep religious sentiment and zeal, which supported him throughout his laborious journey We will sum up his arguments in favour of his opinion, as far as our limits will allow" The summary follows, but is too long to be inserted here Many of Mr Samuel's observations go to shew that the Jews in question, must be the descendants of the primitive Jews, or ten tribes which composed the kingdom of Israel, and not of those who composed the kingdom of Judah Respecting these mountains, Mr Samuel observes, "They are in possession of a few manuscript copies of the Law of Moses, which are divided into five books, like ours,—written in the original Hebrew character, without any divisions of chapters, verses, or points, which manuscripts they hold to be very ancient, and would not part with them on any account —They are very anxious to get the Psalms of David,

and so ignorant are they of the New Testament that in the year 1837-8, when two of the Jews from Andawea visited me, and saw the volume, they put it three times to their forehead, and three times to their mouth and kissed it I sold forty-six New Testaments for a high price They are free from the hatred and superstition of their brethren (in other countries) towards Christianity The Daghistan mountains, the asylum of the Jews here described, lie at no great distance north east of the Kudistan mountains, the abode of the Nestorian Christians visited by Dr Grant The reasons assigned by the latter writer, for believing that the descendants of the ten tribes, are to be sought for in that region of country, are greatly corroborated by Mr Samuel's discoveries in Daghistan The researches and discoveries of these two enterprising Missionary travellers have deepened the interest previously felt in behalf of the dispersed of Israel This subject is worthy of the special attention of the native christians of India, as furnishing evidence on an extensive scale of the truth and divine origin of the Christian religion In the first place, it may be regarded as a standing miracle, that the Jews in accordance with the prophecies contained in the Bible, have remained a distinct people in all countries wheresoever they have been driven The truth and importance of this remark will be perceived, and felt in proportion as their history is studied, from the period of their several captivities, but more especially from the destruction of Jerusalem by the Romans in A D 70, to the present time In the next place, a large portion of unfulfilled prophecy, and that portion which is most cheering and consoling to the heart of every christian, is in close connection with the future destiny of the Israelitish nation Consequently, a knowledge of their past history, and of the prophecies on record respecting them, are requisite, in order clearly to understand and rightly to appreciate the auspicious occurrences now in progress respecting that nation We do not exaggerate, "says the Reviewer," in stating the number of Jews, now under the dominion of Russia, to be three millions upon a population of fifty millions What will be their lot at no very distant period? We venture to predict that it will prove much worse, since the Jew, however degraded, is still superior to a Russian subject, even to a noble" The prophecies contained in Zechariah xii 2, 6, 9, and in Isaiah li 17-23, wear a most fearful aspect towards those who are involved in the charge of having oppressed the descendants of Israel, in their dispersions among the nations, and many are the indications that the day of recompence is near at hand

AN OBSERVER

தின 208

ரும் அக்காரம்

இல்வாழ்க்கை —The Domestic state

சக இல்வாழ்வானென்பாநியல்புடையமூவர்க்கும்
நல்லாற்றினின்ற துணை.

பு இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்பவனென்று சொல்
லப்பட்டவன், (தரும)நிலைகையுடைய மற்ற மூவரு
க்கும் (அவர்செல்லுகிற) நல்லமார்க்ககத்கிலே, நிலை
பெற்ற துணையாம்.

He will be called a (true) householder, who is a firm
support to the virtuous of the three orders in their good
path

Drew

He for domestic duties is esteemed,

Who firm in virtue's path, the virtuous aids,

In life's three orders found Ellis

சஉ. துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்குயிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வானென்பாநின்றதுணை.

பு. (பாதுகாத்தவராலே) நீக்கப்பட்டவர்க்கும், அ
ருபலிக்கக்கடையாதவராகிய தரித்திரர்க்கும் (ஒருவ
ருமில்லாமத தன்னிடத்தில வந்து) இறந்துபோன
வார்க்கும், இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்பவனென்று
சொல்லப்பட்டவனெ துணையாம்

He will be said to flourish in domestic virtue who aids
the forsaken, the poor, and the dead

Drew

Domestic virtue is to him ascribed,
Whose care befriends the pious and the poor
And aids departed souls *Ellis*

சுஈ. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கார
ணைன்றும் கைம்புலத்தாரேம்பறலை.

பு யிதீர்களும், கடவுளும், விருந்தாளிகளும், சுந்
றத்தாரும், (இல்வாழ்வானாகிய) தானும், ஏன்று அங்
கே (சொல்லப்பட்ட) ஐந்திடத்தும் (செய்யப்படுந்
தரும்) மாரீக்கத்தை (குற்றம்வழராமலே) பாதுகாப்
பது (இல்வாழ்வானாகிய) சிறப்புடைய தருமமாம்

The chief (duty of the householder) is to preserve the
fivefold rule (of conduct) towards the manes, the gods,
his five guests, his relations, and himself *Drew.*

Thine ancestors deceased, thy God, thy guest,
Thy relatives, thyself, these cherished, know

Of life the five great duties are fulfilled *Ellis.*

Hints on the Theory and Practice of Gardening

[Continued from page 220]

Propagation of Plants—On this useful branch of horticulture much has been written, and many methods are in daily practice besides the one just mentioned by seed,—such as by budding, grafting, eyes, cuttings, layers, &c. Nearly all these are pretty well understood in this country, and more or less practised, though probably not so much as they might be. The extreme heat and dryness of the climate during a great part of the year are however greatly against most of them as practised in Europe.

On each of these various methods it is not our intention on the present occasion, to dwell, though some of them merit attention, but shall confine our observation to cuttings which being easily practised is much employed among us, tho' with less success in many cases than we should experience if well conducted. Of this operation it is remarked the constitutional difference among plants is so great that some species will strike without any difficulty under almost any circumstances, while there are others which no art has yet succeeded in converting into plants. And yet it is by no means uncommon to find that out of a potful of cuttings of the same species apparently alike, and treated in exactly the same way, one will grow and all the rest fail. From this it is inferred that the principles of striking cuttings are still imperfectly understood and that this is one of the points of horticulture in which there is the greatest room for improvement.

The point requiring most attention in this operation is, to take the cuttings from well ripened wood, if possible during the season of rest, after the formation of its annual ring of wood, and ripening its annual crop of seed or fruit. Such cutting, cut square off, set in small pots with the end resting against the bottom in the light soil, consisting of a large proportion of sand mixed with vegetable earth slightly moist and kept in a cool rather dark place under a glass frame, to maintain an equally humid atmosphere until they begin to shoot, are placed in the most favourable circumstances for propagation. Provided the cutting continues to live, it is an advantage it is not immediately beginning to shoot, and only one bud should be allowed to grow. It is of importance that the end of the cutting should be cut parallel to, and touch the bottom of the pot, the lemon and orange and many other plants, which, without this precaution, do not strike willingly, will readily do so when this is attended to. The object of it is to prevent the cutting absorbing water too rapidly, before it is possessed of the necessary apparatus of leaves, to throw it off by perspiration. An ingenious plan was invented by Mr FORSYTH to answer this purpose rather more perfectly. "He puts a small pot into one of larger size, having first closed the bottom of the former, with clay, then having filled the bottom of the outer pot with corks, he fills up the sides with propagating soil in which the cuttings are so placed that their root ends (cut to the proper angle) rest against the sides of the inner pot, the latter is then filled with water which passes very slowly through the sides until it reaches that cuttings." (*Gardener's Magazine*). "In many cases, especially in striking such plants as heaths, gardeners employ the stratum of silver sand, placed immediately over the earth in which such plants love to grow the cuttings are inserted into the sand, but so near the earth, that the roots, presently after their emission,

find themselves in it and in contact with a source of food. This sand answers the same purpose as placing the root end of the cutting in contact with the pot, and is an ingenious device for doing that with small cuttings which cannot be conveniently done otherwise, except with large ones." (*Lindley*) The additional precautions are to cut the root end close below a leaf bud, to facilitate the emission of roots by the buds, and cover the whole by bell glass with the edge pressed into earth for the purpose of preserving a uniform degree of humidity in the atmosphere breathed by the cuttings.

பழமொழி

எழயாரைவலியாகேட்டால் வலியாரைத் தெய்வக்கேட்கும்
ஊரை உலகுமுடியாலே மூடலாமா?
எல்லாரும் மனிதரா கல்லெல்லாம் மாணிக்கமா?
எருத்தந்தா புண்ணைமுற்றி சாக்காயுந் தன்படியமுற்றி
ஊராருடைமையாகுப போய்ப்பறந்தால வருமா?
உழுகிலே கிழங்கு மேற்கா?
ஊழ்பேரினு மூக்கமது கைவிடேல்.
ஏறி நிறைந்தாற் கரைகடியும்.
ஒருதலைக கிரண்டாகிளையா?
எசகிலைக்குதத்தித் தாகந் திருமா?
முடிந்தகோலாகுவி மூனறுஷேலாரும்

ஐப்பசி மூ.

சாதியை ஐப்பசியை. யதினும். முதல் கார்த்திகையகநி. வரைக்கும.

date	தமிழ்	வாரம்	நட்சத்திரம்	திதி.	யோகம்	கரணம்.			
15	சு	சு	சு		சு		வி		அ
16	உ	ஞா	ஞா		து		வி		யா
17	சு	தீ	உ		சு		வி		யா
18	சு	செ	உ		உ		வி		யா
19	ஞா	பு	ரே		0		அ		யா
20	சு	வி	ஆ		ய		வி		யா
21	எ	வெ	ப		ய		வி		யா
22	ஆ	சு	கா		ய		வி		யா
23	சு	ஞா	ரே		சு		வி		யா
24	ய	தி	மி		ய		வி		யா
25	யசு	செ	தி		ய		வி		யா
26	யஉ	பு	பு		ய		வி		யா
27	யக	வி	சூ		ய		வி		யா
28	யச	வெ	சூ		ய		வி		யா
29	யஞ	சு	ம		ய		வி		யா
30	யசு	ஞா	பு		ய		வி		யா
31	யஎ	தி	அ		ய		வி		யா
Nov									
1	யஅ	செ	சி		ய		வி		யா
2	யசு	பு	சு		ய		வி		யா
3	யஉ	வி	வி		ய		வி		யா
4	யசு	வெ	அ		ய		வி		யா
5	யஉ	சு	செ		ய		வி		யா
6	யக	ஞா	ஞா		ய		வி		யா
7	யசு	தி	சூ		ய		வி		யா
8	யஉ	செ	உ		ய		வி		யா
9	யசு	பு	தி		ய		வி		யா
10	யஎ	வி	அ		ய		வி		யா
11	யஅ	வெ	அ		ய		வி		யா
12	யசு	சு	சு		ய		வி		யா
13	யக	ஞா	ஞா		ய		வி		யா

திங்கடிகிழமைச் சவகிராந்தி நாடி யுழி வினாடி இயல் விருச்சிகரவி.